

Die Slovenen und das österreichische Verfassungswerk von 1848/9. Von Prof. J. Apih. Str. 36 vel. 8°. Zaloga in cena? — O tem najnovejšem delu našega premarljivega vojaka nam je pisal strokovnjak, da je jednat izpisek iz istega pisatelja obširnejše knjige, ki jo je izdala Slovenska Matica (»Slovenci in 48. leto«). »O tej dobi«, pravi doslovno tisti strokovnjak, »je prof. Apih vestno porabil vse pristopne vire, vsako svojo sodbo dobro podkrepil, sploh tedanji položaj tako spoznal, kakršen je bil v resnici. Jaz ne bi vedel v Apihovem razmotranju kaj popravljati ali mu kaj prerekati.«

Slovanska knjižnica je prinesla v 46. snopiču, izdanem dne 15. januarja t. l., ta-le prevod: Ikonija, vezirjeva mati. Povest iz XVII. stoletja. Kr. srbska akademija nagradila jo s prvo ceno iz Marinovićeve ustanove za l. 1891. Srbski spisal Čeda Mijatović. Poslovenil Podravski. Str. 104. — Doslej še nismo utegnili prečitati tega snopiča.

Prešernova nova izdaja. Kakor smo pozvedeli iz dnevnikov, je presenetil slovensko občinstvo ljubljanski knjigar M. Fischer z nepričakovano izdajo Prešernovih poezij. Iz istih dnevnikov smo zvedeli, da je Fischerjeva izdaja jako elegantna, tiskana v »elzeviru« in opravljena po najnovejšem vkusu v Lipskem i. t. d. Dasi doslej našemu uredništvu še niso poslali nobenega izvoda v oceno ali vsaj na ogled, so nam vendar že od nekaterih prav verodostojnih in poklicanih mož došle ne baš ugodne sodbe o najnovejšem Prešernu. Soglašajo se te priče v tem, da se nahaja v njem dokaj tiskovnih hib, veliko preveč, nego da bi jih mogli odpustiti dandanes kaki pesniški zbirki sploh, zlasti pa še zbirki Prešernovih poezij. Eden izmed omenjenih gospodov nam je poslal celo natančen zapisnik vseh tiskovnih napak; hranimo ga ter ga objavimo o priliki. — Dalje je soglasna sodba o Fischerjevem Prešernu ta, da je njega tisk, pa se imenuj elzevir ali kakorkoli, veliko — predroben. Baš glede tiska nam je došel draštičen ugovor; zato navedemo kar doslovno iz njega najznačilnejši odstavek: »Jaz imam izvrstne oči ko ris,« pravi častiti dopisnik, »ne potrebujem naočnikov — pa samo zarad svojih dobrih in zdravih oči ne bom čital Fischerjevega Prešerna. To je tisti . . . tisk, katerega smo se srečno odkrižali v »Zvonu« pri pesmih . . .

In potem pa tekst, tekst, tudi če odštejemo tiskovne hibe! Ni treba, da bi bili »dlakocepitelji«, a vendar nam mora biti do največje natančnosti in skropulozne vestnosti glede besedila Prešernovih poezij. Kar je Italijanom Dante, kar sta Nemcem Goethe in Schiller skupaj, to je nam Prešeren, preje več, nego manj. Sedaj pa pomislimo, kako negujejo in čuvajo in obožujejo Italijani in Nemci in menda vsi omikani narodi svoje ljubljence. In glede Prešernovega teksta se je tudi že mnogokaj zvršilo in dognalo. Res, da se niso dognala niti načela, po katerih bo treba postopati v pravopisju; ali o mnogih nedostatnostih Levstikovega besedila (v Stritar-Jurčičevi izdaji) so že odlični slovenisti razpravljali in mnoge Levstikove hibe v ločilih tudi res popravili. Na te popravke pa se Fischerjeva izdaja nič ne ozira.

Po vsem tem pač ni prenačljiva sodba, da po Fischerjevi izdaji ni postala odveč nova kritična izdaja Prešernovih poezij.